

KAN MAN SAMLE EN SAGSMAPPE UDEN DION?

SKREVET AF TOMMY

Hver gang jeg har oprettet en sagsmappe, har den pågældende sag været igangsat af et spørgsmål. Første gang var spørgsmålet: "Findes Origami-Yoda rigtigt?" Anden gang var det: "Vil Darth Paper vinde over Origami-Yoda?"

Det så ud til, at denne sag ville begynde OG ende med følgende spørgsmål:

"Kan man samle en sagsmappe uden Dion?"

Det var nemlig Dion, der lavede Origami-Yoda i sin tid. Og det var Origami-Yodas eksistens, der udløste den række begivenheder, der var så sjove, at de var værd at efterforske.

ORIGAMI YODA

SVÆVENDE STEN

Jeg samlede en sagsmappe første gang, kort tid efter at Origami-Yoda var dukket op. Jeg fik de andre børn på skolen til at fortælle mig om deres oplevelser med ham, og deres beretninger beviste (på en måde), at Origami-Yoda var god nok, og at han virkelig var i besiddelse af Kraften.

Den anden sagsmappe reddede (på en måde) Dion fra at blive sendt på specialskole. Han blev bortvist fra McQuarrie Kommuneskole indtil januar, så han skiftede skole, og han tog Origami-Yoda med sig til sin nye skole.

Det lader til, at det hele er endt lykkeligt for Dion. Han går på Tippet Friskole, hvor den pige, han er lidt lun på, TILFÆLDIGVIS også går. Det er jo dejligt for ham ... Men hvad med alle os andre? Vi må stadig henslæbe livet på McQuarrie Kommuneskole uden en Origami-Yoda til at forhindre os i at gøre dumme ting og til at fortælle os, hvilke kloge ting vi skal gøre i stedet.

Efter den første dag i skolen uden Dion spurgte mig og Kenny os selv, om der mon nogen sinde igen ville ske noget, der var så interessant, at vi gad skrive om (eller tegne) det.

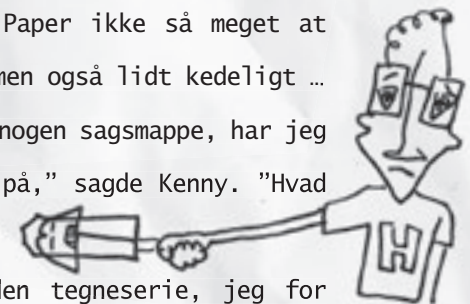

Det virkede i hvert fald, som om der nu var sat en endegyldig stopper for alt det sjove. Min næstenkæreste, Sara, og Kennys kun-i-hans vildeste-drømme-næstenkæreste, Rhondella, gik bare rundt og hviskede og tiskede med de andre piger og talte næsten aldrig til os. Og uden Origami-Yoda til at hjælpe os anede vi ikke, hvad vi skulle sige til dem (selvom Kenny i det mindste fandt ud af at et foredrag på ti minutter om, hvorfor Boba ikke døde i sarlaccernes hul i jorden, IKKE er måden at få en samtale i gang på).

Harvey havde selvfølgelig masser på hjerte. Det har han altid. Og det er altid kedeligt. Og larmende. Og som regel også ubehøvlet. Og nu da Origami-Yoda var væk, havde hans Darth Paper ikke så meget at lave. Det var en lettelse, men også lidt kedeligt ...

"Når du ikke arbejder på nogen sagsmappe, har jeg heller ikke noget at tegne på," sagde Kenny. "Hvad skal vi gøre?"

ZZZZ

"Du kunne måske tegne den tegneserie, jeg for længst har skrevet teksten til," sagde jeg.

"Øh, den om cowbojderne, der rider rundt på snegle? Det er ikke for at være ond eller noget, men

LINOLEUMSGULV

den er altså kedeligere end et linoleumsgulv! Vi er simpelthen NØDT til at finde en sag at skrive om!”

Vi fandt ikke noget at skrive om dagen efter. Men dagen efter den fandt vi noget ... noget STORT ... noget STORT og BEHÅRET: Origami-Chewbacca.

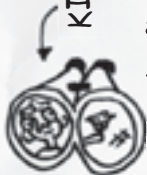
Og dermed kunne vi også stille det spørgsmål, der skulle sætte det hele i gang: ”Kan en Origami-Chewbacca være lige så god som en Origami-Yoda?”

Vi oprettede straks en sagsmappe og begyndte at undersøge sagen.

Til at begynde med så det ud til, Dion slet ikke ville komme til at optræde i den nye sagsmappe, hvilket følte lidt underligt. Men der gik ikke ret lang tid, før vi alligevel begyndte at få Dion i kikkerten, så måske skulle det vise sig, at alt alligevel var ved det gamle, og at situationen igen havde fundet sit normale leje.

Bortset fra at der jo ikke er noget som helst normalt ved Dion.

KIKKERT

Harveys kommentar:

Så vidt jeg kan se, er spørgsmålet snarere, om den her sag overhovedet kan blive mere åndssvag end de to første.

*
**ORIGAMI-CHEWBACCA
GØR SIN ENTRÉ**

SKREVET AF TOMMY

Dag nummer to i post-Dion-æraen begyndte på samme måde som dag nummer et: Mig og Kenny sad på skolebiblioteket og spekulerede over, om det virkelig kunne være rigtigt, at den totale ked-somhed nu skulle ligge tungt over resten af vores skoleliv som en mørk skygge (Harvey var som sædvanligt travlt optaget af at irritere os).

Det var i begyndelsen af november, og Dion ville i hvert fald være væk indtil efter jul. Men det mest sandsynlige var, at han slet ikke kom tilbage! Hvorfor skulle han også det? Han gik på Tippet Friskole, som ikke alene var den

skole, hans kæreste gik på, men også en fin og meget dyr privatskole med lækker kantinemad og flotte klasseværelser.

KEJSERINDE
RABBSKI

Og imens måtte vi henslæbe tilværelsen på en skole regeret af inspektør Rabbski, der opfører sig præcis som kejser Palpatine, bortset fra at hun er ondere og ikke kan skyde lyn ud af fingrene.

OG de andre elever på skolen anser os for at være skøre eller nørder eller glemmer vores eksistens, hvis vi ikke gør et eller andet aktivt for at irritere dem.

OG maden i kantinen er klam.

OG Origami-Yoda er her ikke, så han kan ikke hjælpe os.

Og – som jeg tidligere har nævnt – her er ultrakedeligt! Men så ...

"Hej, drenge!" sagde Sara på vej over til vores bord. "Tjek lige den her!"

Hun holdt en underlig tingest op foran sig. Den lignede lidt en origamifingerdukke. Men det var i hvert fald ikke Yoda, for den var brun.

Pludselig åbnede den munden.

"Milde mølkugle!" sagde Kenny. "Det er Chewbacca!"

"Ja," sagde Sara. "Dion har lavet ham til os. Han sad i vinduet og råbte efter mig her til morgen, da jeg stod og ventede på bussen. Og så kastede han den her ned til mig i en plasticpose."

"Gør det igen!" sagde Kenny.

"Mmmrrrgg!" sagde Sara og åbnede Chewbaccas mund. Der var endda hugtænder inden i den!

"Øh," sagde Harvey. Når han indleder en sætning med 'øh', kan man være sikker på, at han skal til at sige noget fornærmende. "For det første er han ikke lavet af ét stykke papir, og så er det kirigami, IKKE origami. Og for det andet: Hvorfor går der en streg ned gennem hovedet på ham?"

Harvey havde ret: Det så ud, som om Chewbaccas hoved var delt i to. Dion er vildt god til at folde origamifigurer, så jeg var lidt overrasket over, at han ikke havde kunnet lave Chewbacca uden den fold gennem hovedet.

"Det er det, der er det sjove ved den," sagde

Sara. "Det er ikke kun en dukke, det er en dukke, der kan forudsige ens fremtid.

Harvey himlede med øjnene. "Super! Og min fremtid er altså mrrrwwggh? Det er næsten lige så nyttigt, som papirstutten Yodas dumme visdomsvås."

"Øh," sagde Kenny, med en helt perfekt efterligning af Harveys tonefald. "Har du måske glemt, at papirstutten Yodas forudsigelser altid holdt stik?"

"Altid? Hvad med dengang ...?" begyndte Harvey.

"Okay, drenge," sagde Saras bedsteveninde, Rhondella. "Vi I høre, hvad Chewbacca har at sige eller hvad?"

"Ja!" sagde Kenny og mig – og Lance og Amy og Tom, som nu også var kommet for at se, hvad der foregik.

"Godt. Den fungerer ligesom enhver anden flip-flapper," sagde Sara.

"En hvad?"

"En flip-flapper. Det ved du da godt, hvad er," sagde hun.

Men det gjorde vi ikke.

"Ved I virkelig ikke, hvad det er?" spurgte Rhondella. "Hvordan kan I gå så meget op i alt det der mærkelige origami og så ikke vide, hvad en flip-flapper er?"

"Det ved jeg ikke. Men fortæl os det endelig," sagde Kenny. Han er forelsket i Rhondella, og hun taler som regel ikke til ham, fordi hun er sur på ham på grund af et eller andet, han gjorde engang, så han griber enhver chance for at komme i kontakt med hende.

TRIST,
MEN
SANDT

Det er bare ét eksempel på, hvor indviklet alting er blevet på vores skole. Og det viser tydeligt, at vi har brug for hjælp.

Nå, men Sara viste os så, hvordan tingesten fungerede.

"Hvilken af *Star Wars*-filmene kan du bedst lide. Hvilket nummer?"

"Nummer fem! *Imperiet slår igen*," sagde jeg.

Hun holdt Chewbacca med begge hænder og åbnede hans mund. "Et." Så lukkede hun den og åbnede den på den anden led, så hovedet blev delt i to. "To." Og så munden igen. "Tre." Hovedet. "Fire." Og munden igen. "Fem".

Da hun var færdig med at tælle, lod hun hans mund stå åben.

"Kig ind i hans mund. Kan I se de fire trekantede felter inde i den?"

TREKANTEDE
FELTER

"Ja."

"Okay. Nævn en person fra *Star Wars*-filmene."

Jeg tænkte mig lidt om og sagde så: "Wicket."

"Wicket?" snerrede Harvey. "Vælger du virkelig Wicket? *Star Wars*-filmene er et gigantisk univers fuldt af spændende figurer og væsner, og så vælger du en ewok?"

"Det var bare det første navn, jeg kom i tanke om."

"Godt," sagde Sara. "Men det er også sådan, det skal være. Se så her."

Hun pegede på et af de trekantede felter og sagde: "W."

Så flyttede hun fingeren til det næste felt og sagde: "I." Og så flyttede hun fingeren med uret, et felt for hvert bogstav: "C-K-E-T."

"Godt. Hvis det skulle være rigtigt, skulle jeg løfte den flap, jeg landede på, og tjekke, hvad der står under den.

АНННН!

"Men så lad os se," sagde jeg. "Hvad står der?"

"Nej," sagde Sara. "Dion sagde, at jeg kun måtte gøre det i nødstilfælde."

"Nødstilfælde?" sagde Harvey. "Hey, jeg har lige brækket benet. Få din flip-flapper til at redde mig."

"Du ved godt, hvad jeg mener," sagde Sara. "Dion vidste sikkert, at du også ville stille Chewbacca nogle spørgsmål. Og at du bare ville gøre nar ad ham."

"Hey! Endelig en forudsigelse, der holdt stik!" jublede Harvey så højt, at skolebibliotekaren, fru Calhoun, kom hen til os og sagde, at vi skulle dæmpe os. Gad vide, om hun nogen sinde bliver træt af at gøre det.

Harveys kommentar:

→ Det, de kalder en flip-flapper, er faktisk en gammel origamifigur, japanerne kalder 'saltkarret'.

Tommys kommentar: Tusind tak for den spændende oplysning, Harvey! Som sædvanlig gør dine kommentarer bare historien SÅ meget bedre!

